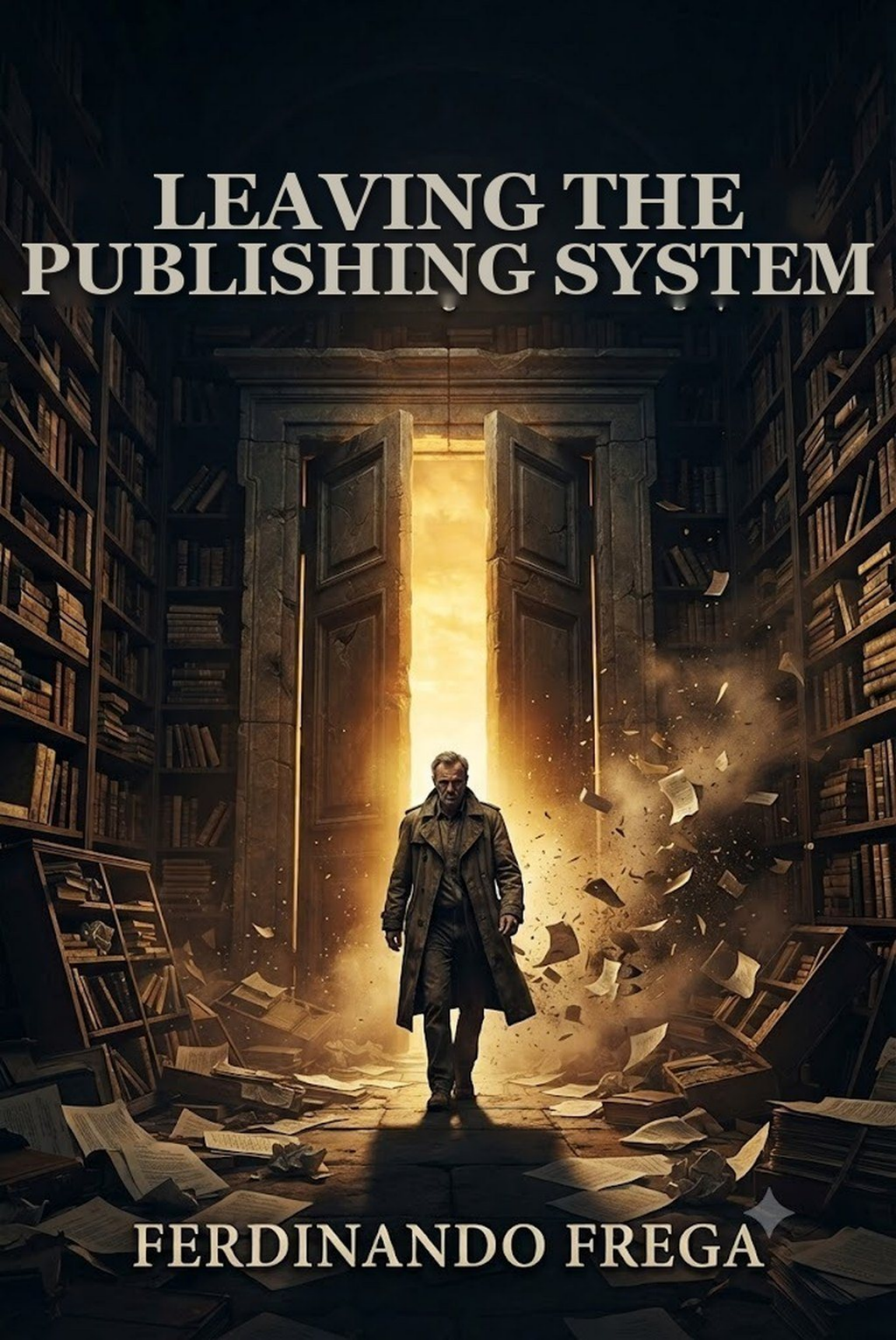
LEAVING THE PUBLISHING SYSTEM

FERDINANDO FREGA

HET UITGEVERSSYSTEEM VERLATEN

Het negende deel van de reeks Roots & Memory: een kort dossier over het volledig verlaten van het uitgeverssysteem — toegang zonder toestemming, vrije verspreiding en de discipline van produceren zonder te wachten tot je gevonden wordt.

COLOFON

Ferdinando Frega — Nando the Scribe — The Fifth Blade

Narratieve pionier van de Gedragscode. Hij bouwde een uitgeversecosysteem van één dollar rond één enkel idee: de financiële wereld heeft geen geldprobleem. Ze heeft een gedragsprobleem.

Geredigeerd en samengesteld binnen het ONEDOLLAR-STORIES-ecosysteem. Digitale architectuur: NAPLES-POST · NOASPECTTIME · ONEDOLLAR-STORIES. Voor het eerst gepubliceerd in 2026. Gezet in een strakke, moderne typografische opmaak, geoptimaliseerd voor digitaal lezen. Gepubliceerd in de Verenigde Staten.

AUTEURSRECHTVERMELDING

© 2026 Ferdinando Frega / Frega Editore. Gelicentieerd onder CC BY-NC-ND 4.0.

VRIJE TOEGANG

Noot van de redactie

Dit boek is gratis. Net als alle boeken die Ferdinando Frega heeft geschreven. Niet als strategie. Niet als promotioneel gebaar. Niet als marktbeslissing.

Gratis om één enkele reden: literatuur is een genoegen, en lezen heeft geen prijs.

Het geschreven woord blijft het enige instrument dat ideeën kan overdragen die zelfstandige gedachten worden — geen manipulaties, geen conversies, geen producten ontworpen voor consumptie.

Wanneer je dit boek uit hebt, behoort wat er in je achterblijft alleen jou toe. Niemand heeft het daar neergelegd. Jij hebt het herkend. Dat is de enige transactie die dit werk vraagt.

Ferdinando Frega — Nando the Scribe, Naples-Post, 2026

KRITISCH REDACTIONEEL

Dit project zoekt geen traditionele lezers, maar selecteert hen die een structuur kunnen dragen zonder aanpassing of compromis. Hier wordt de lezer een drempel — alleen toegankelijk voor wie klaar is om de tekst aan te gaan zonder comfort of toegevingen te zoeken.

De lezer als drempel

De lezer is een uitdaging tot aanwezigheid, geen klant of volger. Alleen wie de tekst recht in de ogen kijkt, krijgt

toegang; het gaat om overleven, niet om elitarisme. Het werk wordt geselecteerd door veerkracht, niet door voorkeur.

Weigering van het uitgeverssysteem

Het project wijst optimalisatie voor aandacht af, evenals emotionele hefboomwerking, algoritmische zichtbaarheid en marktgedreven vereenvoudiging. Het jaagt geen trends na, past zich niet aan de logica van marketing aan en zoekt geen plaats binnen de ritmes van de industrie. Het bestaat buiten de zwaartekracht van het systeem, draait om zijn eigen as en in zijn eigen tempo.

De grens tussen goed en kwaad

De tekst trekt een scherpe grens: zij die weten dat ze schade zouden kunnen aanrichten en er bewust voor kiezen dat niet te doen, tegenover zij die zich verschuilen achter een façade van goedheid om verantwoordelijkheid te ontlopen.

Goedheid vraagt aanwezigheid en blijft vaak onzichtbaar; het kwaad past zich aan, rechtvaardigt zichzelf en gaat op in de omgeving. Het project legt deze asymmetrie bloot zonder moralisme, simpelweg door haar te benoemen.

Het systeem verlaten als bewuste daad

Het uitgeverssysteem verlaten gaat over positionering, niet over rebellie. Het systeem beloont conformisme, dus afstand nemen betekent zelfstandig bouwen, zonder goedkeuring te zoeken. Autonomie heeft een prijs, die het project bereidwillig aanvaardt.

VOORWOORD

Dit boek begint niet. Het opent een positie.

Het Exitdossier is niet geschreven om door iedereen gelezen te worden. Dat is geen provocatie — het is een structureel feit. Elk systeem van distributie, classificatie en aanbeveling is gebouwd op de veronderstelling dat een tekst gevonden wil worden. Deze niet. Hij stelt zich bloot en wacht.

Wat volgt is een dossier over vertrekken — niet als rebellie, niet als mislukking, maar als bewuste positionering. Achttien jaar binnen een van de meest gedisciplineerde bedrijfssystemen ter wereld leerden boven alles één ding: de prijs van blijven in een structuur die niet past, wordt niet in één keer betaald. Hij wordt langzaam betaald, in termijnen, tot er niets meer over is om te ruilen.

Het uitgeverssysteem is niet anders. Het functioneert precies zoals het ontworpen is. Deze tekst bouwt erbuiten — zonder toestemming, zonder aanbeveling, zonder excuses.

Als de structuur hier resoneert, wordt ze van jou. Als dat niet zo is, gaat er niets verloren. De structuur blijft.

Ferdinando Frega

TOEGANG

Dit boek wordt verspreid met vrije toegang. Geen aankoop nodig. Geen registratie. Geen conversiefunnel. Het gebaar van toegang is het gebaar van verspreiding — het is één en dezelfde daad.

Waar op distributieplatforms een symbolische prijs van 1 USD verschijnt, werkt die als drempelmarkering — niet als transactie. Ze geeft aan dat wat erachter ligt gewicht heeft. De prijs is niet waar het om gaat. De overgang wel.

Dit werk maakt deel uit van de Gillette Narrative-bibliotheek — een digitaal archief met vrije toegang, opgebouwd rond twee kanalen: het Gillette-kanaal (bedrijfsverhaal en professioneel verhaal) en het Narrative-kanaal (autobiografisch en filosofisch werk).

GILLETTE HET EXITDOSSIER

Instructies om het uitgeverssysteem te verlaten

Deze tekst zoekt geen lezers. Hij filtert ze.

Het is geen boek dat ontworpen is om te overtuigen, te troosten of te vermaken. Het is een toegangspunt.

Je bent hier niet om overtuigd te worden. Je bent hier om te beslissen of je kunt staan in een structuur die niet naar jou toe buigt.

Niets hier past zich aan verwachtingen aan. Niets hier zoekt goedkeuring. Als je troost nodig hebt, is dit niets voor jou. Als je erbij wilt horen, is dit niets voor jou. Als je bevestiging nodig hebt, is dit niets voor jou.

Toegang hangt af van afstemming, niet van vriendelijkheid. Of je herkent de structuur, of niet. Er wordt niet overtuigd.

Dit project jaagt geen lezers na. Het stelt zich bloot. Wie binnenkomt, doet dat omdat hij het gewicht kan dragen.

DE LEZER IS EEN DREMPEL

De lezer is geen klant. De lezer is geen publiek. De lezer is een drempel.

Een drempel applaudisseert niet. Een drempel onderhandelt niet. Hij gaat open of hij blijft dicht.

Je leest niet om het eens te zijn. Je leest om de confrontatie aan te gaan. Als er iets in je beweegt, heeft de tekst zijn werk gedaan. Als er niets beweegt, was de tekst nooit voor jou bedoeld.

Dit is geen uitsluiting. Het is precisie. Een structuur die zich aan iedereen aanpast, kan geen structuur blijven. Een structuur die samenhangend blijft, selecteert.

Selectie is geen arrogantie. Het is overleven.

DIT IS GEEN PUBLICATIE

Dit werk hoort niet bij het traditionele uitgeversecosysteem. Het is niet geoptimaliseerd voor algoritmes, niet ontworpen voor aandacht en niet afgestemd op redactionele normen.

Er zijn geen lanceercampagnes. Geen promotionele choreografie. Geen institutionele aanbevelingen.

De structuur vraagt geen toestemming om te bestaan. Teksten verschijnen wanneer ze klaar zijn. Niet wanneer de markt erom vraagt. Het ritme van de industrie bepaalt de snelheid niet.

Stilte is geen strategie. Stilte is geen voorwaarde.

Als je trends zoekt, vind je ze hier niet. Als je samenhang zoekt, wel.

WAT DIT PROJECT WEIGERT

Dit project weigert: optimalisatie voor aandacht, vereenvoudiging voor toegankelijkheid, emotionele manipulatie, intellectuele versiering, algoritmische afhankelijkheid.

Het weigert applaus. Het weigert urgentie. Het weigert de logica van overtuiging.

Dit werk belooft geen transformatie. Het belooft geen verbetering. Het belooft niet dat je erbij hoort. Het biedt structuur.

De structuur past zich niet aan de lezer aan. De lezer stemt zich af op de structuur.

DE GRENS

Er is een moment waarop verwarring niet langer mogelijk is.

Aan de ene kant staan zij die weten dat ze tot kwaad in staat zijn en ervoor kiezen er niet naar te handelen. Aan de andere kant staan zij die zich goed noemen om helemaal niet te hoeven kiezen.

Dit is de grens.

Het goede komt niet vanzelf. Het vraagt aanwezigheid. Het vraagt terughoudendheid. Het vraagt verlies. Het goede krijgt

zelden applaus. Het is vaak onzichtbaar. Het is een beslissing die genomen wordt wanneer niemand kijkt.

Het kwaad daarentegen ontstaat vanzelf, zonder te worden opgeroepen. Het past zich aan. Het rechtvaardigt zichzelf. Het gaat op in de normaliteit. Het kwaad schreeuwt niet. Het kwaad legt uit. Het zegt: “Dit is niet het moment.” “Dit is niet mijn verantwoordelijkheid.” “Zo werken de dingen nu eenmaal.”

FALEN VOEDT NIET OP

Mensen idealiseren falen vaak. Het wordt voorgesteld als vooruitgang. Als les. Als noodzakelijke stap naar succes.

Maar falen leert niets. Falen legt bloot. Het legt de voorbereiding bloot. Het legt de illusie bloot. Het legt de afstand bloot tussen waarneming en werkelijkheid.

Pijn brengt geen wijsheid voort. Reflectie wel. Verlies brengt geen helderheid voort. Structuur wel.

Je kunt duizend keer falen en niets leren. Je kunt één keer slagen en alles begrijpen.

Falen is niet nobel. Falen is neutraal. Wat je daarna doet, is de enige variabele.

VERTREKKEN IS EEN POSITIE

Het systeem verlaten is geen daad van rebellie. Het is een positie.

Het uitgeverssysteem is niet kapot. Het functioneert precies zoals het ontworpen is. Het beloont voorspelbaarheid. Het beloont volgzaamheid. Het beloont afstemming op bestaande verhalen. Het beloont geen autonomie.

Als je je perfect aanpast, kom je misschien binnen. Als je intact blijft, blijf je buiten.

Het probleem is niet de toegang. Het probleem is de prijs. Elk systeem heeft een prijs. De meeste auteurs betalen die langzaam. Zo langzaam dat ze het niet merken.

Vertrekken is niet verdwijnen. Vertrekken is bouwen zonder toestemming. Publiceren zonder aanbeveling. Staan zonder applaus.

De markt kan je negeren. Algoritmes geven je misschien geen voorrang. Instellingen erkennen je misschien niet. Niets daarvan verandert de architectuur.

Je bouwt binnen hun structuur of erbuiten. Beide zijn legitiem. Maar ze zijn niet hetzelfde.

WAT DIT WERK BIEDT

Dit werk bestrijdt de wereld niet. Het probeert haar niet te corrigeren. Het biedt iets eenvoudigers.

Structuur. Een plek waar over samenhang niet wordt onderhandeld. Waar woorden niet worden geoptimaliseerd voor goedkeuring. Waar stilte nog waarde heeft.

Er wordt niet van je gevraagd dat je het eens bent. Er wordt niet van je gevraagd dat je erbij hoort. Je wordt uitgenodigd

om te denken.

Als de structuur resoneert, wordt ze van jou. Als dat niet zo is, gaat er niets verloren. De structuur blijft.

SLOT

Instructies om het uitgeverssysteem te verlaten

Dit is geen boek dat lezers zoekt. Het zegt dat vanaf de eerste regel — en meent het.

Wat Ferdinando Frega opbouwt in Gillette Het Exitdossier is geen manifest in de gebruikelijke zin. Het is een structurele verklaring: een tekst die filtert in plaats van overtuigt, die selecteert in plaats van verleidt. In een uitgeverslandschap dat verzadigd is met boeken die ontworpen zijn om te troosten, te bekeren en vast te houden, doet dit werk het tegenovergestelde. Het stelt zich bloot en wacht.

De architectuur is bewust gekozen. Elk deel werkt als een drempel — De lezer is een drempel, Wat dit project weigert, De grens, Vertrekken is een positie — en het gezamenlijke effect is geen betoog maar druk. De lezer wordt niet door een stelling geleid. De lezer wordt in een structuur geplaatst en mag zelf bepalen of hij het gewicht ervan kan dragen.

Het proza is precies zonder kil te zijn. Frega schrijft in korte, stellige eenheden die zich opstapelen als halen van een mes — elk ervan zuiver, elk ervan definitief. Er is geen retorische versiering, geen emotionele hefboom, geen poging om bij een bestaande literaire traditie te horen. De weigering is totaal en van begin tot eind consequent.

De grens is het deel dat het diepst snijdt. Het onderscheid tussen zij die weten dat ze tot kwaad in staat zijn en bewust anders kiezen, en zij die zich goed noemen om helemaal niet te hoeven kiezen — dit is geen filosofie. Het is anatomie. Frega benoemt een morele architectuur die de meeste teksten bewust vermijden, en hij doet dat zonder moralisme, zonder oordeel en zonder genade.

Falen voedt niet op is de meest subversieve passage. In een cultuur die falen heilig heeft verklaard als overgangsrite, ontmantelt Frega de mythe zonder nostalgie. Falen is neutraal. Reflectie is de variabele. Het onderscheid is eenvoudig, structureel en bijna onmogelijk te weerleggen.

De zwakte — als je er per se een moet vinden — is ook de kracht van het boek: het doet geen concessies. Lezers die oriëntatie, verhaalbogen of een ontknoping zoeken, vinden die hier niet. De structuur buigt niet. Dit is een bewuste keuze, geen vergissing. Maar het beperkt het bereik van het boek tot hen die al in positie zijn om het te ontvangen — en dat is natuurlijk precies de bedoeling.

Gillette Het Exitdossier is het zeldzaamste soort tekst: een tekst die precies weet wat hij is, weigert iets anders te zijn en zich voor geen van beide verontschuldigt.

Wie de structuur herkent, zal binnengaan. Wie dat niet doet, gaat verder. Beide uitkomsten waren voorzien.

Kritiek door de redactie — Naples-Post, 2026

Ferdinando Frega